சற்குருப்யோ நம:.

சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

சம்ஸ்கிருதத்தில்

அருளிச் செய்த

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

இது

கோவிலூர்,

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. க. சிவ மடாலயம் குரு சுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

ருளை,

பால சுப்ரமணிய ஸ்வாமி பிரஸ்,

சென்னை,

1922

அஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி.

கவம்ஙாய	கநாஷயெ
ககொத்ருல்	கநாஷிஉஞாய
ககாஉாய	கநாவருதாய
ககாரணாய	கநாவாஜெயாய
கொஹயாய	கநஹிதநாய
கொகுராயாய	கநெகாஹிவாய
கஸம்ஹாய	கஹயாய
கஸம்ஸாரிணெ	கவஸிவிஹாய
கஶ்ரீரிணெ	கவரோக்ஷாய
கவுயாய	கொஹஷாய
கவுஊதாய	கொஹாகரெ
கக்ஷராய	கவுஉயாய
கணவெ	கவுவருதாய
கொவெயாய	கவுராணாய
கநஷாய	கஉருதாய

அமநவே
அகோராய
அவ்யாக்ருதாய
ஆத்யே
ஆத்மனே
ஆனந்தரூபாய
உந்நதாய
ஏகரூபாய
காரணாய
கூடஸ்தாய
ஸத்யாய
ஸத்ரூபாய
ஶம்பவே
ஸர்வகாரணாய
ஸர்வகதாய
ஸர்வஸமாய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வதோமுகாய

ஸர்வாகாராய
ஸர்வாதாராய
ஸர்வாதிஷ்டானாய
ஸர்வாத்மனே
ஸர்வபாவாய
ஸாக்ஷிணே
ஶாந்தாய
சின்மாத்ராய
ஶிவாய
ஶுத்தாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸ்வயம்ப்ரகாஶாய
ஸ்வயாய
ஶூந்யாய
க்ஷேத்ரஜ்ஞாய
ஜ்ஞாநஸ்வரூபாய

ஸ்தாணவே
த்ருக்ஸ்வரூபாய
நாநாரூபாய
நிஷ்க்ரியாய
நிஷ்ப்ரக்ருதயே
நிஷ்ப்ரபஞ்சாய
நித்யமுக்தாய
நித்யாநந்தாய
நித்யாய
நிரஞ்ஜநாய
நிரவயவாய
நிராகாராய
நிராதாராய
நிரிந்த்ரியாய
நிரீஶ்வராய

நிருபத்ரவாய
நிரூபாய
நிர்குணாய
நிஸ்ஸம்பந்தாய
நிர்ஜீவாய
நிர்தோஷாய
நிர்பயாய
நிர்மலாய
நிர்லேபாய
நிர்விகல்பாய
நிர்விகாரிணே
நிர்விஶேஷாய
நிர்விஷயாய
நிர்வ்ருதாய
பரமாநந்தாய
பரமார்த்தாய

பரிபூர்ணாய [illegible]

ப்ரத்யக் [illegible]

ஸ்வரூபாய [illegible]

ப்ரத்யக்ஷாய [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶ்ரீ [illegible] ஜ்யோதி [illegible] ஶ்ரீ [illegible] நாநாவித [illegible] யாமி.

நாமாவளி.

நிர்விகாரி

ஞானவடிவன்

அசங்கன்

சுயம்பிரகாசன்

சொப்பிரகாசன்

ஆநந்தரூபன்

சத்தியன்

நிஷ்கிரியன்

முத்தன்

அகர்த்தா

அபோக்தா

நிருபத்திரவன்

நிர்லேபன்

நிர்ச்சம்பந்தன்

கூடஸ்தன்

ஆத்மா

நிர்த்தோஷன்

அப்பிரமேயன்

பிரத்தியக்ஷன்

அணு

அசரீரன்

நிரிந்திரியன்

அப்பிராணன்

அமநசன்

நிர்மலன்

சுத்தன்

புத்தன்

சர்வக்ஞன்

பரமாநந்தன்

சம்பு

அசலன்

நிர்க்குணன்

நிருவிகற்பன்

நிராகாரன்

நித்திய முக்தன்	சிவன்
அநாதி முக்தன்	அமிர்தன்
அச்சுதன்	நிரூபன்
க்ஷேத்திரக்ஞன் [ரன்	சாந்தன்
மனோவாசாமகோச	அபயன்
அவ்யாகிருதன்	நித்தியாநந்தன்
அக்ஷரன்	நிர்விஷயன்
திருக்கு	அநூதநன்
பிரத்தியக்கு	புராதநன்
சின்மாத்திரன்	சூநியன்
சத்து	மகா சூநியன்
நிரீசுவரன்	நிவிர்த்தன்
நிர்ஜ்ஜீவன்	அகாமன்
நிஷ்பிரகிருதி	அலோபன்
அசம்சாரி	உந்நதன்
நிர்ப்பெத்தன்	அக்குரோதன்
நிரவயவன்	நித்யன்
அபரோக்ஷன்	சர்வகதன்
சுவயம்	சர்வாதாரன்
அகேயன்	நிராதாரன்
அநுபாதேயன்	ஆதி
அப்பிரவிருத்தன்	அநாதி

விபு	பிரமம்
மகத்து	யதார்த்த வஸ்து
நிரஞ்சனன்	சர்வாத்மா
காரணன்	சர்வாகாரன்
அகாரணன்	அநேகரூபன்
சாக்ஷி	ஏகரூபன்
ஸ்தாணு	பரமாத்தன்
பரிபூரணன்	வஸ்து
அநந்தன்	நிஷ்பிரபஞ்சன்
சர்வசமன்	நாநாரூபன்
சர்வாதிஷ்டானன்	அபேதன்
அகண்டன்	நிர்விசேஷன்
அபரிச்சின்னன்	அத்வைதன்
அநாவிருதன்	சர்வாபாவன்
சர்வகாரணன்	சர்வதோமுகன்

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சி வன் புதல்வ னாகிய
வாரணா நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவர்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம் 2

சித்தரும் பாவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற், பித்தனா மெனையு மாளப் பேரு ஞருவா யுற்ற,முத்தனா முத்தி ராம முதல்வ னற் கமல பாத,நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி விருத்தல் செய்வாம். 3

வானவ ரசமாந் தொடர்பினா லுல கோர் வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனை, வா னவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு

கொற்றவா ளிறைமை, வானவர் முதுவன் பாலன வலவன் வணங்குநற் றிருநெலை மாதை, வானவ ரதன முத்திரா மேச வள் ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவாம். 4

பிரம சூத்திரத் குரிய வாகும் பெயர்க ளூற்றெட்டி னுக்கும், விரிவதாம் பதுவ னூலின் விளங்கிய பெருள்க ளுள்ளத், துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப், பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற்செய்தேன். 5

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றாகும் பகர்நூலின் கவிநூற்றே டொன்ப தாகு,மன் னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்தி பா திப்பிரிய சொருப மான, மன்னன்முத் தி ராமலிங்க தேசிகேசன் மருவுமென திதய மதுற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந் நூ றனிற்கவியொன் றருத்த மேனுந் தகளற வே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர். 6

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்லவத னிறைற் றேற்றலிற னரைதிரையுடன் றாய் திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி தனுபெ லன் பெலமதில்லோ, னெல்லையற வே சொனவ னவையிலோ னதியு மிகழ்காம மதமுலோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்க மியலுமபி மாநமாந, மல்லலுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவொடு சுழுத்திவிடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங் கோசத்தி னமர்விகா ரம்மெமக் கொன், றில்லையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளூறு விகா ரங்களவை யின்மையினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா வியாநிருவி காரியாமே. 1

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந், துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சொல்விகா ரங்க ளுக்கு, மன்னிய மாக நின் றே யவைகளை யறிவ தாலே,மன்னிய நாமே ஞாந வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே. 2,

ஞாநமில்கா லந்தனினு ஞாநந் தோன்
றி நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிலே
தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்
கூட வுதியாம லேகின்ற போதுங் கூட,
வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்
பாகக் காணுமறி வேசொருப, மானதனு
லொன்றுடனுந் தொடக்கற் றென்று மமர்ந்
திடுநா மசங்கனென வறிந்துகொள்ளே. 3

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்
டன் சசிவந்நி யாதியையு மவைவி ளக்கு,
மகஞ்சட்சு முதலைங்கோ சத்தை யுஞ்சொல்
லவையின்விகா ரங்களை யு மவையின் றேற்
றந், தகவுதிதி மரித்தன்முத லையும்வி ளக்
குந் தமையொன்றும் விளக்கவொணாத் தன்
மையாலே, யிகழ்விலதா மியாமிகவுஞ் சுயம்
ப்ர காச னென்னவித யத்துறுதி யாக
வெண்ணே. 4

நாமிலமே லைங்கோச முதலா கின்ற
நயமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந்,
தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற்

செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு
மேமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு நிக
ரினமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோம
றவே வேண்டாத படியி னானுந் துகளறு
சொப் பிரகாச னாமென் றோர்வாய். 5

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய
கன்மங் கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்
கை யானுஞ், சீலமிலைங் கோசங்க ளிலாத
போது திரள்கன்மந் தோன்றுமை யானு
நாமிவ், வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப
தானு மியாங்கருத்தா வடன்போக்தா வன்ற
தாலே, சாலவுறு கன்மபெந்த செநம மாதி
தரித்தலில்லா மாநந்த ரூபனாமே. 6

தினமாதம் வருடமொடு காலந் தோ
றுந் திகழ்சன்னந் தொறும்வருமூன் றவத்
தை தம்பி, யினமாகிப் பிறந்திறந்து போகு
மைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்
மாப், ளியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்
னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்
னும், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா

நின்ற தன்மையினாற் சத்தியன்யா மென
வேயோர்வாய். 7

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குவித்தே
யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பக
ருறுமெப் போதினுமே விவகரிக்கும் பஞ்ச
வித கோசத்தின் சாட்சியான, விகழ்வின
மைப் புறம்பாகக் காணலாகா திருந்தாலுங்
கிரிகையிலாத் தன்மையாலே, புகழ்தலுறு
காந்திநவிஷ் கிரியனென்றே புண்ணியநீ
யறுதியதா யெண்ணுவாயே. 8

ஞானமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங்
கட்கு நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே
போல, ஞானம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு
வேறா நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்தலா
னும், பானமலாக் காலத்தும் பஞ்சகோசம்
பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப்,
பானமதா நாங்கருத்தா வாகாதாலும் பலவித
சஞ் சிதமறுநா முத்தனமே. 9

ஞானமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செ
ய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறா,

யீனமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று
முத லாகாமி யங்க ளாக, ஆனமதாம் பஞ்ச
வித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக்
கிலைய தாலே, ஞானவுரு வாகியநா மகர்த்தா
வென்றே நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண்ணு
வாயே. 10

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறு
மளவும் வருகின்ற சுகதுக் கத்தை, யிராகவெ
றுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீந
மினு மந்நியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக
துக்க மவை புசிக்கின் றோனாய் மேவாமை
யானுமறி வாமெமக்குப், பிராரத்தம் வேண்
டாத படியி னானும் பேசுகின்ற வபோக்தா
நா மெனவே யோர்வாய். 11

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பநம தாதி
யாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச னலிசூடு மிடி
யாதி பீடையுந் தூலதநு நண்ணுறும லாது
சூக்க, தநுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்கு
ரோ தங்காம லோபமூமை சார்செவிடி லச்
சைமுத லானசுர மேசூக்க தநுவினுக் கன்றி

மூல, தநுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தநுவாக்கு சூக்ஷுமூல தநுக்குறுத லாலுமித் திரிவிதசு ரங்களுந் தநுவினயல் சீவனுக் கே,சனியாத தாலுமே யறிவா நமக்கிப்ர சங் கம்வர ஞாயமில்லாத் தன்மையா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்திரவனே

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற்றங் கும் பதார்த்தமது நீங்கிமிகத் தானேசெல் லுந், தகைமையுற முந்நமய மாதியான தகும்பஞ்ச கோசங்க ளாந்மாவாக, நிகழ்த லுறுமெமக்கயலாய்த் தோன்றிவேருப் நின் றுபுறம் பேயிறந்து நீங்கலாலே,யிகழ்விலகா யிருக்கின்ற நாமேநித்த நீனமிலா நிரு லேப னெனவேகொள்வாய்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந்தன் னைத் தானுகும் படியாயு மவற்றின்வேருய், ஞானவுரு வாகுநமை நமக்கு வேருய் நண் ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய்தாலு, மீனமலா லாகாத படியி னுனு மியாநித்ய வபரோட்ச வெமக்கெக் காலு, மூனமுறுங்

கோசதோடக் கற்றதாலு மொப்பினிர்ச்சம் பந்தனக மெனவேயோர்வாய். 14

ஆற்றுகொல னடைகல்லே கூட மற்ற தவிகார மானுலு மயவிசாரந், தோற் றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதியீசன் றுவி தசகஞ் சீவருதித் திறத்தலானுர், தோற் றியவை யழிவதற்கு மூலமாகிச் சுயஞ்சித் தா யிருக்கின்ற நாமவற்றிற், சாற்றுபற்றற் றுறலாலு மிசவும்யாமே சாரகர்த்தா வாகிய கூடஸ்தனுகும். 15

நானென்று மாநத்துக் கிடமதாக நவில்கின்ற வார்மாவாய்த் தோன்றுகின்ற, லீநமுறு புத்ராதி தூலசூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றூன மிறன் புறம்பாகித் தோன்றலாலு முறமினவகட் கப்பாலாய் நிருவிகார, ஞாநகனப் பிரமம தாந் தானும்வேருய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மாவாகும். 16

தோடமெனும் வாதமுத லானதோ டுந் துன்னியிரு மிராகாதி யதனிறேடும்,

பீடுபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்களோடும் பிறத்
தலுட னிறத்தலுமே மயமதான, சேடி
லசாங் தூலவுடல் சூக்கதேகஞ் செப்பி
யிடுஞ் சீவனொடு பூதங்கட்குங், கேடிலதாய்
வேறாகி யிருப்பதானுங் கிளத்தியநிர்த் தோ
ஷனென வறிய வேண்டும். 17

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமேயந்தா
னன்றியறி யாததப்ர மேயமாகு, மூனவிந்தி
யத்தறிசத் தாதிகட்கு முட்காரணத் தறிகால
திக்குவஸ்து, வானதெனும் பிரகிருதி புரு
ஷருக்கு மந்நியமா யிருகாரணத் தறியலா
கா, தீநமிலா தவைகளையு மறிவதாலே
யிலங்குசற்சிற் சுகநாமப் பிரமேயன்றான்.

ஏகதேசத்துடனெக் காலுந்தோன்று
மியறமோ காரியமுப் பானொன்றிற்கு, மாக
மெலா மெக்காலுந் தோன்றீசற்கு மங்கங்
கண் முழுதினுமெக் காலந்தோறுஞ், சோக
முடன் றோன்றுறுசீ வர்க்கும்வேறாய்ச் சொ
ல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென்,

றாகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்கலாலே யறி
வாநாம் பிரத்தியக்ஷ னாகுந்தானே. 19
யலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக
பாலர்வைசு வாநரனு தியசீ வர்க்குஞ், செக
சரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறாய்த் திக
ழுறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தனைகமை
நமக் கிவ்விதமோ ருடல மில்லா தாலுமுட
லெனதெனநு பவத்தா லெற்கு, மிகவநிய
மநித்தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத னாலு
மசரீர னாமே. 21

அவனவன் சாதியின் றொழிலவா வர்க்
குறவி னநியர்சா தித்தொ ழிலது மமருசா
தாரணம தாயிலது போற்றேக மதனிலே
வேறு பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல்வித
மெனுங் காரியத் தாகுமற் றொன்று செய்ய
வறியாமல தனதன் காரியங் கைவந்து வதுவு

நன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கநவி
னுடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண
லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு
மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வே
யுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொ
ழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறு
நா னிரிந்திரிய னுகுமென வறிகு வாயே. 22

பேலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப்
பட்டும்பேசுபசி தாகமுடன் ருேற்றப்பட்டு,
நலமாதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று
நாடுநன வதனின்விவ கரித்துமற்றப், பல
விதமா மவத்தைகளிற் காணலாகா ப்ராண
னுக்கும் வேருயத தொழிலைக்கண்டு, நல
மிலதன் றன்மமின்றிச் சாட்சியாகு நாமசை
விலப்ராண னெனவேயோர்வாய். 23

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை
யுருதமெனக் காமாதி பலவே ஷங்கொண்டு,
டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி
யயர்கனவி னுட்சகமே யாகி மறறச்,சீரில
தாஞ் சுழித்தியினிற் காணு தேகுந் தீதான

மனச்செயலைக் கண்டுசொண்டு, சேருமதற்
கந்நியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா
மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா. 24

அறைகின்றமலமூத்திரங்குப்பைசேற
திழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்
மல மேவுற்ற புவியொடுகே லங்கல்புகை
யாகின்ற புழுதிமுதலா, யுறைகின்ற மல
மேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறுகோழை
சளிபித்தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முத
லான மலமுற்ற வூனமுறு தூல் தநுவோ,
டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத
லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன்
ஞானவெஞ் ஞானமல முறுசீவ னுடனைந்து
தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற
வீசற்கும் வேருகி நீண்மலமு மற்று மிகவு
நிகழ்கின்ற ஞானவா நந்தவடி வானநா நிரு
மலன் னென்று கொள்வாய். 25

கோள்கின்ற சாதிவன் னுச்சிரம மத
னுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடுமத
னுறுபயன தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவி

லதின் மிச்ச மான, வுள்கின்ற கோடிபவ
முதெருடக் குற்றுமிக வுலைகின்ற சீவருட
னே யுளகிருபை யவதார மாற்சறிய முத
லான வுறுதொடக் குற்ற வீச, னெள்சீவர்
சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும்வே
றதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு
மெமையசுத் தங்களெய் தாத தாலும், விள்
கின்றவிவைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய்
மேவியே யுறுத லானும் விமலசித் தாகின்ற
நாஞ்சுத்த னென்னவே விளங்கிடவ றிந்து
கொள்ளே. 26

அறைதலுறு தானாயுங் கூடிநின்று மறி
வற்றகடமாதிபூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ
ரறிவிலதா யொன்றினோடே யுறுதலினா
லறிவெனவே தோற்றுகின்ற, குறைவுறு
மூன் றுடல்சீவன் மாயைகட்குங் கூறலு
றும் வேறாகி யவைகடம்மைக், கறையின்
றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப் போதுங் கனபோ
த வடிவாநாம் புத்தனாமே. 27

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித
வவத்தையுறு ஞேயத்தையு மறியாமை யுட

னறிவ தாயிலகு சர்வபுத்தி யாகின்ற ஞாநத்
தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு
முயர்களா யமர்ஞாது ருக்கடமையு மவர்க
ளினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற்
காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா
யினதென வவத்தை மூன் றதனினு மறிகி
ன்ற வடிவமேநம் மளவிலா வுருவான தாலு
மித் திரிபுடியையழிவினா மில்லையாயி, னறி
வரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறி
கின்றதாலுமிவித மனைத்தென வவத்தையு
மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ னாகுமென் றறிகுவாயே

தந தாநி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா
சாத்யா னீங்கு காலை தவிராதகை யுடைமை
பிரியமது செலவாதி தன்னினா லொருவு
காலை, யினமான புத்திராதிபிரியமவ ரனலு
ற்ற விலமதா னீங்கு காலை யிழிதால வுடல்
பிரியமதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய
மதுவும்,பினமாம்பி ராணகண் டமதானவாக்
கினை ப்பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது
வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமெக் காலுமே

பிரிய வுருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியொன் றிவ்விதங் காணாத படியினா லுங் கருதுமெக் காலுமே தானாக வுற்றநாங் கழறு பரமா னந்தனே. 29

கனவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கர ணந்தன்னிற், றனதுசுவப் பதிவிம்பமாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, துனுகாலந் தனிலிதிக்குஞ் சுகங்க ளாத்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியா லும் பகர்சம்பு நாமென் றோர்வாய். 30

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசப் விட் டலை கின்ற தாலவுட லோக லோகஞ் சுழல் கின்றவிருதேக முடன்மண்ணை வளைய மாய்ச் சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி, யேய் கின்ற வறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றகா லிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம் பரம் பொளதிக சமட்டியோடெலையிலவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு

ளசைகின்ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையென வீரை ந்து திக்கினும் சூழ்கின்ற நூறுகோடி, யாய் வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடிடினு மளவை காணாததாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகு வாயே. 31

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக் கித்தகுமிரா சதந்தனிற்சீ வரையுமாக்கி, யத் தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை கடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித் தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விள ங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதி ட் டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநா நிர்க் குணனென் றோர்வாய். 32

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்கு மப்பாலா யவையினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற்றுன் விகற்பமற்றே, போகுமிவை தமிற்கூடி னாலும் பர்ருப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி

யுறும்வெ யிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி
கற்ப னுகும். 33

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மென்று
மதற்குருவ நாமமிலே யமூர்த்த மென்று மா
மூன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு மெ
ன்று மறிபடுத லஃதி லாதி, லேகமதாம்
பிரமமிதற் கநிய மாகி யிவைவிளக்கு மறிவு
நிரா கார மென்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங்
கூற லானு மியல்கதிரை நாமெந முடனே
நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்த
தென்னுந் தொடர்பால்வாள் வெட்மெனற்
சூடுங்கையிற் றெருடருதல்போ லிலதேற்றற்
சுபாவ சித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரென வே
ண்டு மோவென், சோகமிலுத் தியினுலு
நாமே யுள்ளிற் றேுற்றுபொறி வெளிப்பொ
றியின் விடய மின்றித் தொடரவையை
விளக்குமநு பவித்தி னுலுந் துகளினிரா
காரானு மெனவே யோர்வாய். 34

அயர்கருத் தாவாயு பேசிப் பவனுயு
வநுதிநமு மமர்த லாலே யதன்மமொடு
தன்மமத னுனிதம் பெத்தனே யன்றியோ

ரு காலு முத்த, னயமாக வலனென்று கன்
மகாண் டத்தினி னண்ணுமாம் மாவி தென்
றே நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாநத்தி
னவின்மலங் கன்ம மதனு, லுயருதலில்
பெத்தனு யுமூவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த
னுவ னென்றே யுபாசனா காண்டத்தி லாம்
மாவி தென்றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு
மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தாமெமக் காகு
பெந் தத்தொ டக்கு மனுகலொரு காலத்து
மில்லாத படியினு லமர்நித்ய முத்தனுமே.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சா
லோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்
திக், சேமமுறப் புறம்பாகச் சிந்தித் தெ
ன்று மெள்ளளவுங் கிரகிக்க விடக்கூடாதா
ய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மை
ச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி,
யாமதனு லேழைந்தின் மேலாநாமே யாதி
முத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும். 36

நமுவல்சுத நமுவாதச் சுதம தாகு
நாடுமொரு நூருண்டின் மேவிராம, னமுவு
இன்ற தூலவுடன் பிரள யத்தி னமுவ

லிங்க வுடல்பூத ஞானந் தன்னி, னழுவவித்
தை மாயையபரன் சீவ ஞான னவிலுமையே
ழுக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், னழுவலிலா
தெக்காலுந் தானே யாக னண்ணிவிளங் கிடு
தலினச் சுதனு மாகும். 37

மூலவஞ் ஞானகா ரியமதா யமர்கின்ற
மூன்றுந்நு வுஞ்சேத்திர முன்னுமிதை
யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னுகுநீ மொழியர்த்த
மறியேனனல், சீலமில் பாவவுரு வஞ்ஞா
னா மிதுபரம சித்திலா ரோப மாகித் திகழ
னாதியதெனச் சொல்வதா னானெனச் சேத்
திரந் தன்னிலுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ னாதி
யா யுருவத்தியாசமாம்பூர்வ தேகவான்மவநு
பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வான்மப்பி
ராந்தி சட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிர
மை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்யா
சமு மோகமென நீக்கியவ திட்டானமாயறி
யு முரணினுஞ் சேத்தி ரச்ஞன். 38

மலையுமந் மென்னலந் தக்கரணம் வாக்
கென்னன் மருவுபத் திந்தி ரியமாம் வரு

மிருவ கைக்குமிக வெட்டொணாப் பொருண்
மனோ வாசாமகோச ரந்தா, னலைவில்பொரு
ளிந்தவித மாகுமேற் சூந்யம தாமெனிற்
சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்று
மதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன,
மெலையதற வோதலிற் பொருள்சூந்ய மல
வாயி னெட்டொணா தெவித மென்னி
லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்ற
சித் தெலையுற்ற வாக்கு மந்தி, னலைதலுறு
மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொரு
ளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்ம
னோ வாசாம கோசர னுகுநா மென்ன வறி
வாய். 39

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்
படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவை
யிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகமதன்கார
ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி
னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்கு ணங்க
ளுற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணங்
தாமுமே சமமுடனடங்கு காலே, யேற்று
பிர தானமோடவ்வியா கிருதமூல சுதன்மூல

மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்
தியாய் சித்தாதா யியலுசர் வக்ஞ பிரமந்,
தோற்றலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாநமது
துகளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ்
வேதுவாற் சகமூல மானநாந் துரிசிலவ்
வியாகிருதனே. 40

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநா ருண்டு
பிர ளயஞாந மவையினாச நணுகின்ற மூவு
டற்கதிதசித் தானநா நந்தலில தாலக்ஷரங்
காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனினா
ற்கழறு பொருளக்ஷரந்தான் கருதுமீ மாங்கி
சன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காண
லாம் பொறியி னதனை, லாசின்மறை விதி
நிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே
யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினாற்
பிரமமறியப்படா தது விதிநி டேதமென்
னப், பேசு மவை யாலுரு திமிசையைச்
செயவொணா தென்றுதான் பேசல் போலப்
பிரமமே நாமென்ன வறிவெனக் கூறலா
பிரிவினா மக்ஷரந்தான். 41

அறிவதாதி ருக்காம தாந்மாவ லாது
தா னமர்திரிசி யங்க ளாந்மா ஒன்றலோ
காயுதன் சங்கையநம் வகிதைமுத லான
போ கங்க ளெல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா
லாகந்தி ருக்கென்னு மவனையே சாரு வாக
னமரவே கண்டித்தலிந்திரிய மில்காலை யறி
வுகெட்டொன்றை யுந்தா, னறிந்தநுப வித
திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலை யறிவ
தாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்று
பொறி யறிதிருக் கென்னு மவனை, யறிதத்
து வாதிகண்டித்தலய னல்வழக் கற்றபடி
யேபி ராண னாந்மாவ லாதிந்த யங்களாந்
மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனை, யறி
யுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராண பொறி யாக
முத வியாவு மநமில் லாவிடிற் றோற்றமை
யான்மநந் திருக்குமற் றதுதிரிசி யங்க ளை
ன்னு மவனையுந்தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்
தியில் லாதுவிடின் மநது சலந மதனாற்றி
ருக்கன்று புத்தியே யறி - வென்னு மவனையும்
புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி

விலைச்சூந்ய மாந்மாவெனவனை நவில்பட்
டாசாரி யதுவுமாந் மாவன்று றுஞ்சுக மடை
ந்தனன் சுழுத்தியி லெனை, வறைசீவ னறி
வென்பன் யாவரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி
விற்சீவனே யாதியாய் விடயவரை யிலகலா
லறிவல்ல வவையறியு நாந்திருக்கே. 42

அகநோக்க மநதினில கப்படும் வஸ்து
வே பிரத்தியக் கந்த வாந்மா வவித்தையா
திகளினாற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி
வெளிநோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ்
திரமென்னும் விடயங்க டமிலலைந் தோய்ந்
து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடி
லாந் மாமிகத் தகுரிரதி சயமுத்தி யென்,
பகர்சுருதி வாக்யவுபதேசமுற் றுடல்பொறி
கள் பல்கரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிடும் பிர
த்யக்கு விர்த்தி யென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே
தன்னை நோகித், தகைமையுறு வெய்யிலின்
விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத்திரம
தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே
காணுநாந் தயங்கிடுபி ரத்தியக்கே. 43

சேடமாகிய றிவற்றுத் தோற்றுகின்ற
செகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று,
மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று
வகையான வுடல்களையு மியற்கையான, விட
மான வறிவாகிக் காணு கின்ற வியல்பான
நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற்றொ
ருவடிவு மிலாத தானுஞ் சிந்மாத்ரனென 44
வென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய்.

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணோ
க்காய்த் தோன்று நாலேழ்தத் துவங்கள்
வெளிநோக்கா யீதென், றீனமுடன் றோ
ற்றுமேழ் தத்து வங்க ளிருவகையா ஐ
யேழுந் திநங்க டோறு, மூனதிரி விதவவத்
தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங்
கூடவொழி யாமற்றானே, யீனமிலா நித்தி
யமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற நாமே
சத் தென்னவோர்வாய். 45

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு
வைசுவா னரன்முதலதாய் மன்னுபர மாங்
கிச னீறுசா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்

டாதியாய்த், திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயி ருந்து திகழிவ ருடன்சரிய தாயிலக ஞானயோ கங்களைச் செய்த திகழைங், கரன்வேல ஞதியா நூதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதி யாய்க் கதிர் ஞான யோகஞ்செய் நந்திதண் டீசாதி கன யோகி கட்கும் வேரு, யுரமான, நமிலவர்க ளோரோர்கா லந்தனி லுதிப்பதா லுண்மை யலதா லுயர்வாம கண்டசித் துருவமா கின் றநா முறுநிரீ சுவரனுமே. 46

சீவனற் ரெழுழி றனிற் சீவனுஞ் சீவனை ய்ச் செறிபொருள வித்தை தன்னிற் சேர் பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் செந் மநற் கன்ம முற்றே, பாவமறு சித்தசுத்தி யையுற் றுபாசனை பலசந்ம முற்ற வதனுற் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன் பரம தே சிகனை யுற்றே, தாவில்சிர வணமநந மேநிதித் தியாசந சமாதி சாட்சாத்காரமுந் தடையறச் செய்துறுமஞ் ஞானமும் பஞ்ச வித தகுபிரம முந்த விர்த்துச், சீவத்துவங்

கெட்டு விம்பசை தங்கியச் சித்துமாத்திரம தாகச் செறிகின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென னவே தெளிவுடனறிந்து கொள்ளே. 47

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சப ங்கியன் பெறுசங்கை சீவாதியைப் பிரகி ருதி முக்குணத் துண்டுபெணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ்பகுதி யெவிதம், விரவுகயி ருதி களை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக் கு மாத்திரம் விளங்குமூ லப்பகுதி பிரமத் தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யா லுந், திரநனவு கநவுசக மியாவுமதை யறி கின்ற சித்தாக வழிதல் கண்டுஞ் சித்தின் வே ருயறிந் தவனுநம பிரமத்தி செய்கின்ற பாவி யென்றும், பரமிலவை யாவுநம தரு வென்று கண்டவன் பரப்பிரம மென்றும் வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்ற நாம் பகருநிஷ் பிரகி ருதியே. 48

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரி யாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக் குரியதந் மாதந்ம பேதமும் வருமிவற்

றின்ப லமதாத், தருசொர்க்க நரகாதி யும்
மவற் றின்சேஷ சநநமர ணாதி யாவுஞ் சம்
சார மாகுமிது தநுவைநா மென்றிடிற் றன்
னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரமருவு நாமநிய
மெனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாச னுக்
கேசிறிதுமிலை யிவனையு முடலையும் பொய்
யெனத்தேர்ந்திவற் கதித மான ,பிரமமக
மெனவ றிந் துறுமெமக் கற்பமும் பெந்தசம்
சாரமில்லாப் பெற்றியாற் சுத்தசித்தாகின்ற
நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே. 49

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில ன
பெத்தனுங் கள்வன்க யிற்றி னாலே கட்டு
ண்டல் போற்பிரம நாமெனும் புத்தியை
மறைத்துமே களவு செய்த, திட்டவஞ்
ஞானமது வந்தவுட னேயகந் தேகமென
மாநித் திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்கு
ரோத காமாதி தீயபா சங்க ளாலுங், கட்டு
ண்ப னப்போது துக்கபய செந்மங் கண்க்
கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மெய்ஞ்
ஞானம்வந் துடன்மாந மற்றபின் சனபெந்த

துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட
லுலகினான் மட்டிடா வியனகண் டாநந்த
மாய் மேவெமக் கொரு பெந்த மும்மிலை 50
யாதலான் மிகநாம பெத்தனுமே.

அத்தமுறு சரணாதி யவயவமு டைத்
தாகி யமர்கின்ற மூவு டற்கு மநியமா யாகா
ய வுருவமாய மூவித வவத்தையின் கரிய
தாக, நித்தமுறு மென்றனக் கெற்சென
வோ ரவயவ நின்றிடா தாலு நம்போ னிக
முண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன
நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச், சுத்தமுறு
நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு
மூலக மதனைத் தொட்டுமே யவயவமி
லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகை
யாய்ச், சுத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்
திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தா
னாயி ருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச் சந்த 51
தமு மெண்ணுவாயே.

ஆதாரமாங் சன்மகாண் டத்தி லோது
மதந்மதந்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்ட
த், தோதலுறு தேவதையும் பரோட்ச

மாகு முயர்ஞான காண்டத்தி லோது பிர்மங்,
கேதரு று மனைபோலப் பரோட்ச மின்
றிக் கேட்டவுடன் ருணைகத் கிலர்த லாலே,
யேதமிலா தப்படியெப் போதுந் தானு யிரு
க்குநா மபரோட்ச னென்ன லாகும். 52

அறைசுயந்த ணு ிருத்த லெவித மெ
ன்னி லஞ்ஞான காலத்கி லகிய மாகி, மறை
விலதா யிலக்கேழ்சத் துவமு ஞான மருவி
னபின் ருனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வறிவி
லதாங் தத்துவங்க ளிருபத்தெட்டுமாக முப்
பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விரவின்
முப்பத் தாறுந்தத் துவமெப் போது மியா
மாக விலங்கலுனுஞ் சுயமென் றோர்வாய்.

இதுவென் று தள்ள லுறலேயமஃ தின்
மையத கேய்மது வெங்ஙன மெனி லியன்
மூர்த்த மோடமூர்த் தமதெனப் பிரமத்தி
னுக்குபய ரூப முண்டா, விதையறிந் திதுவ
ல்ல வல்லவென் றறியென்ன விசைசுருதி
சொன்னபடியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்
சிதாநந்தமா யெய்த மூர்த்தங்களுடனே, சுத

வுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற்
சோதித்த றிந்து கொண்டு சொல்லுமிது பா
ம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற் றுகளபர
மார்த்த மாகி, யதமது று மேயமா முலகை
யல வலவென் றகற்றிநற் பரமார்த் தமாயறி
வாநாமகே யன்னெனக் காணலா மாகைய 54
ணுமகேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமநு
பாதேய மடைபடாப் பொருள தெவித மா
மெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்
காதி யாநந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட
னித்யாதி நால்வகைக் சன்மமுஞ் செய்து
ளோ னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண்
டத்தினிற் சிவஞானதி தேவர்களை மந்த்ரா
தியா, விடை யறவு பாசநா திகள்புரிந் தோ
ன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெ
ழின்முத்தி யிச்சையாற் சவஞாதி செய்து
ளோர்க் கியலுபல மப்ப லம்போ, லடைப
டும் பொருளலா தேற்கவே யுற்றதா மாக
வுறு கின்ற வதனு லவத்தையின் கரியதா
யெப்போது மேவுநா மாநுபா தேய னுமே.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்
தனா மெவிதமெனின் வங்க மதனி னேகி
னோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தே
குகப் பலிலுற்ற தான், றோற்றவே யேகா
து போற்கணிற் றோற்றினுந் துனுமநதின்
மாறியெணல் போற்றொழிலகங் கரமுறினு
மாமதிட் டியினிலொரு தொழினமக் கின்
மை யானுந், தாற்றகங் காரம தொழிந்திரு
ந் தாலுநஞ் சுயதிட்டி தனினி விர்த்தித்
தொழிலையஃ தறுதலா னும்மதின் கண்
ண தாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து,
மாற்றுநந் திட்டியிலொர் பிரவிர்த்தி யாந்
தொழிலு மாமெமக் கனுக விலதா லவ்வி
ருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொடக் கற்
றநா மப்ர விர்த்தன். 56

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ
தாம்பொரு ளவிதமெனி லொன்று திக்
கி, விலகலற் றென்றொழித லுறுமவத்
தாத்திரய வியலுசக மூன்றி னுக்கு, மில
குகரி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா யெ
லையிலத் துவித சித்தா, யிலகியுறு கின்ற
நாஞ் சிவனென்ன வநுதிநமு மிருதயத் து
ன்னு வாயே. 57

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா
வமிர்தமொடு தேவாமிர் தம்பு சித்தே, சா
கின்றா னலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சா
ரீசர் பிரளயத்தி னசித்தல் போல, வேகவ
நந் தாநந்த சித்து நாமென் றிலகலுறு மோ
ட்சவமிர் தத்தை யுற்றோன், சோகமுட
னொருக்காலு நசியா தானுஞ் சொல்கின்ற
வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே. 58

உருவமில் லாதவ னிருபனா மெவித
மெனி லுறுபூத பௌதி கங்கட் குருவமு
ண் டிவையையறி சட்சருவ மென்பர்சில ரு
ருபிவையி யக்கு மநமே, யருவமென் றறி
வர்சில ரதன்வியா பாரத்தை யறிபுத்தி
யருவமென்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போ
க்தத்து வங்கடமை யறிகின்ற சீவ னவனை
யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபண்ணி யாட்டி
யுமடக்கிவா சனைய தாக வமருமூ லப்பகுதி
யருவென் பரதனினுச் சுதிதமா யிவைக
ளுடைய, விரிவொடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி
யாசவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் விளங்க

வே சோற்றினுங் காணுணைத் தன்மை
யின் மிளிர்கின்ற நிருபனுமே. 59

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச்
சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதி
யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி
னுலும் பிறந்தவகண் டாகார விருத்தி ஞா
ந, நிறைபிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூ
மா னிகழ்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு,
முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலக
மில்நாஞ் சாந்த னென வோரு வாயே. 60

பயமற்றோ னபயனு மொன்றுக் கொ
ன்று பயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர் மன்னர்,
மயலின்முநி சுராசுர ருலோக பாலர் மால
ரனே முதலான பெயர்க ளாலுஞ், சுயசித்
தா மகண்டநமை யறுக்க வெட்டச் சுடந
னைச்சப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, லிய
லுமொரு பயமதுவு மற்றே யுற்ற வெழிலா
ன நாமபய னென்ன வோர்வாய். 61

ஈனவிட முறுதேனி னேரூர்கள் சீமை
நல்விராச்சியம தாள்வர் சுகமு மெதிரியன

ல்வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடி
யாதி துன்ப முறலா, லாநந்த மென்னல்கூ
டாதிராச்சியமுழுது மாளுதலு நூறு வயது
மரோகதிட காத்திரமு மாதியா மிலட்சண
மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட, வாநந்த முண்டி
தனி னூறு நா றதிகமா யரிவரையி லுற்ற
சுசமு மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்
தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி, யூன
முறு வாந்திபனு மசநமென வேவிட் டொ
ருக்காலு மாற விலதா யுளவகண் டாநந்த
மேயுருவ வானநா மொப்பினித் தியாநந்த 62
னும்.

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப்
பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே
விடயமா யறியவொரு பிநசத் தின்மை
யானும், பிரமவுரு வாநமக் கெக்காலும் விட
யமிலை பெறுவிடயம் வந்ததென் னப் பிறங்க
லும் புத்ராதி துக்கசுக மவையிலோன் பெறு
தல்போற் றேற்றி னுலுந், தரவிவே கத்தி
னுற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கில
து போலச் சத்துமாத் திரமாக வேசண்ட

பொழுதிலே சத்தையேயன்றி யுலகம், விரி
வாக வந்ததும் போனதுவுமிலையென்று விட
யமுறு பற்றெ நாளும் விமலவாம் மாவினுக்
கில்லாத தாலியா மேவுநிர்விஷய ஞமே. ()

மூன்னுமிழி தாலதநு வுதித்து நூருய்
மொழிகின்ற வருடமதி லயமாதற்கு, முன்
னுஞ்சுக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின்
முளைத்ததுதான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு,
முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞாநந் தன்னிஞ
லே முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு,
முன்னுநாமிருக்கின்ற படியிஞலே முரண
றநாம் பழையோனென் றகத்திற்றேர்வாய்.

விளைதலுருஞ் சமட்டியென மேவு
முட ருன்மூன்றுந், தளிர்தலுறு புரமிந்தச்
சார்மூன்று புரத்திலுநா, மளவுபடா வடி
வான வதிட்டாந மாயிருந்து, விளையாடு
மதனுனும் விளங்குபுரா தநனுமே. 65

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்
சடங்களெலாஞ் சத்தன்றி யெப்போ துந்
தான், மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து

மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப்,
புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின்றிப்
போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு
மொரு வஸ்துமில தாலு நாமே பழமறை
சொல் சூரியமனென் றறிந்து கொள்ளே. 66

அவ்விதமாஞ் சூரியமு மறிவிற் சூந்ய
மாமெனவே யபாவமா யறிகை யாலே, யவ்
விதமா யதையறியு ஞாநந் தானு மமர்ஞாநா
பாவவநு பவத்தி னிற்று, னவ்விதமே யில
தாலவ் வறிவி னேடே யமருசூ ரியமும்போ
யயலொன் றுந்தான், செவ்விபெற வில்
லாத படியி ஞனுஞ் செறியுமகா சூரியனெ
ன் றறிய வேண்டும். 67

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்களை
மன்றொன்று நீங்க லாலே யைந்துவிட யவ்
விகா ரங்களுந் தாலதநு வன்றுநா மாதலா
லே, சார்சநந மரணமூப் பெவ்வன்ன வாலி
பஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தகுசுக்க
த்நுவுமக மலதான்ம றப்பாதி சங்கற்ப மாதி
யாகச், சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டுறு

கின்றசீவனகமன்றதாலே செறியுமறிவறியாமை முதல்விகாரங்களுந் திகழ்மாயையுற்றவீச, னேரகமலாததாற் சர்வக்ஞஞ்திமெயாடு நிகழைந்து தொழில்களான நிரைவிகாரங்களும் நமக்கில்லை யாதவி னிவிர்த்தனு மென்னவறிவாய். 68

மயிர்நகந் தோனீரிரத்தமொடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்குறும்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவருப்புத் தீண்டிடிற் ஸ்நானமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்ட வுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணினேக் காளத்தை நண்ணலா லருவருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கெந்தமாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவருப்பு, வியமிவிவை யுறும்வதிதை தனைமேவி னுனிந்தை வியாதிதுன் புறுதலானு மேவுமித் தோஷமெல்லா மறிந் ததிலிச்சை விடுதலி னகாமனுமே. 69

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக்கில்லையெனு தெந்தநாளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச் சொல்வர் ஞானி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னையுமே தனையுற்றோர்கட், கீகையினு னுமிகவு மலோபனென வநுதிநமு மெண்ணுவாயே. 70

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூலதேக மதினதிகஞ் சூக்கவுடலாறுதேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்சபூத மதினதிகம் மாயையதினதிகமீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மானதனு மவைகளனைத்தினுந், தா, னதிகமிலும் மதிகமிலாததாலேயமர் நாமே யுந்நதனென் றறிந்து கொள்ளே. 71

கன்மமொடு கர்த்தாவி னிடமதாயுங் கருதபஞ்ச பூதங்க ளிடமதாயுந், தொன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிகுமரசர் சநங்க டேகம், வன்மைபசு டண்மிருக செந்து பீடை வகைவகையாயநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றுக்

கினுநம் மிடத்திற் ருக்கா விதமதனு லக்ரோத னுமென் ரேர்வாய். 72

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெக்கா லத்தும் பெருவான மோருபடித்தா யுறல்போற் சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற் பஞ்சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்பா னுயா மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரிதலிலா நித்தியனென் றெக்கா லத்து மித யத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே. 73

நீதசாட்சி தனிலேக தேசகற்பிதமதாய்ச் செறிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேச கற்பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவித்தை, யிதிலேகதேசகற்பிதமைந்து பூதங்களிதிலேகதேசமுலகமிதிலேகதேசகற்

பிமதாந்தேசங்களிதிலேகதேசமூர்க, ளிதிலேகதேசமாங்கிரகங்களிக்கிரகமிதிலேக தேச முடல்களிதிலேகதேசமா மிந்திரியமிவிதமா யெனுமொன்றே டொன்று கூடாச், சுதவுலக முழுதினையு மறிகின்ற வறிவதே சொரூபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்துறைத லாலியாஞ் சர்வகத னுமெனத் துணிவாக வெண்ணு வாயே. 74

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடலநேக, விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்சகங்களவைந்கிடந்தான் மாயை யீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மாயிருக்கும்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளேலா மேக தேச கர்பிதமா தலினுமே சர்வாநதாரன். 75

ஆதார மென்று முன்சொலவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதார மாக வுற்ற வழிவறுமெமக்கு வேறே, ராதார மில்லா தாலு மலேதலில் யாமெ மக்கே, யாதார மான தாலு மகநிரா தார னுமே. 76

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்
கர்த்தியெண் ணும்விட் சேப சத்தியிது தனக்
காதார மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கெ
லாமாதி வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுரு
கின்றதாலுமொரு சூக்கவுட லுற்றபோதே
தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநு வொரு
மூலதுகளுடல முற்றபொழுதி, னையசிருஷ்
டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற
சீவனுக்கு நாடுமுற்பத் தியில்லாததாலாதி
யென நண்ணியே சீவன் முத்தி, யயலிலா
துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவ
னுக்கு மநியமா யித்தனைக் கும்முதற் பொ
ருளான தாலுநா மாதுயாமே. 77

இப்படியே யெவைகளுக்கு மாதியான
வெமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, செ
ப்புசன்மபஞ் ஞானம் வேத மீசன் சீவனே
னு முபாதிசித்தா யறஞ்ச கத்துச், சட்பி
னிரு பாதிசித்தாம் பிரமயாறிற் சர்பிதமா
மநாதி யைர்தி னுக்கு மூல, தட்டறசித் தி
னுக்காதி யிலதா லந்தச் சைதர்ய மானநா
மநாதி யாமே. 78

இதமறுவிசிட்டனினும் விபுசூக்கவுட
லிதனி னழிதூலவுடலம் விபுவா மிது
தனினும் விரிவுபாரிதனினும் விரிவுநீரிது
தனினும் விரிவு கனலா, மிதனினுஞ் சாற்று
விரி விதனினுங் ககநம்விரி விது தனினிர
ண்ய சர்ப்ப மெய்தம்விரி விதனினவ் வியா
கிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம் விபு
வா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மா
லுமட் டிடவொணு தேவிரிந்த வெழின்
மாயை யுருவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத
நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்தியா திப்பிரிய
மாநமிலு மெய்துமற் றொன்று பெரிதா யெ
ம்மைமட் டுக்கட்ட வொன்றுமில் லாததா
லென்றுநாம் விபுவ தாமே. 79

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தான
மிருகாதியதினீச ராதியவர்களினு நான்கு
வன் னத்தரவ ரிற்சன்மி யவரினிற் றீக்ஷி
தர்களா, மரினிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷி
யவரில்பிதி ரவர்தமிலு முலகபால ரவரி
னிற்பூதபதி யவரின்வை சுவானர னுதியவ

ரிற்புருஷரா, மவரினிற் குமரரவ ரியாவரி
ன் மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களி
ரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற்
பத்தி பண்ண, வவமறுமகத்துவம துறுமெ
மக் கதிகசம னும்வஸ்தி லாம னுமே யமர்
கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவனுத லான்
மகத் தாகு நாமே. 80

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லந்
நீர் பற்றலெனப் பற்றியிடக் காணு மற்
றுன், சகலசகத் தட்புறம்பு நிறைந்து
நின்ற தம்மிடத்தி லேயழுந்தி யிருக்கா
நின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காண
லுற்ற பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்தி
னோடே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்
றெ டக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்சனனென்
றெண்ணு வாயே. 81

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்க
ன்மமைம்பூத மவைகண் மூலமமர்சூக்கபூத
பௌ திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு
சீவனொடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக்
கதிகமாய் நவையில்சை தந்ய நாமே நண்ணு

கா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்
மைவிட்டுப், பவமான காரியம தாமுலகி
னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பகருகா
ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமே
பல்வ கையதா, நவயான காரியசகத்தினுக்
குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற
சகலத்தி னுக்குமது திருமுநா நவிலுகா ரண
னுகு மே. 82

இப்படிச்சகலத்தினுக்குமிலங்குகாரண
மாயுறுந், தப்பிலெற்கொரு காரணம்மில
தாலு மெய்யுணர் வின்பமா, யொப்பினுஞ்சக
லத்தின்மூல வுருவமா பின தாலுமே,யெய்பி
லாவக மேயகாரண னென்னவேநித மெண்
ணுவாய். 83

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதா
ன மானதே மூலமாக வமர்தல்போற் சர்வ
விந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்சை
தந்நி யத்தின், விகலவில் லாததோர் சந்
நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும்
விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே மே
வுநா நாமா கவுந், திகழுபிர விர்த்தியுநி விர்த்

தியுஞ்செய்யாதுசேர்கின்றவொன்றினாலு
ஞ் செய்வித்த வில்லாது மத்யஸ்த னாகவே
திநமிவையை நாடி நின்று, துகளிலாக் கண
விபோற் சகலவித தொழிலையுந்தோற்றுவிக்
கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சி
யென் றனுதிநந் தாய்மனதி னெண்ணு
வாயே. 84

அலையினும் மநதுபொறி யலையாத
தாலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலை
வில்பூ தங்களவை யசையினும் மசையாமலம
ரினு மசைதல் போல, வலைசூரி யாதிமண்
டலமிதனி லலைவைசு வானர னாதி யிவித
மலைசுத்த வரையுலகொர் தநுவாக நாமெ
ன்ன வபிமான முற்ற றிவினி, லலைதலுறு
மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின்
மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலை குமரரா தியரித்த
னைக்குமே யமருதா னாக விலகி, யலகிவித்
தனைசலந மதனோடு கூடியு மசையாம லிந்த
யாவி னலைவினுக் குங்கரிய தாகநிறை சை
தந்ய மானநாந் தானு வாமே. 85

அப்பினாற் கடமதைப்பூரித்தல் போல
வே யநமயம் பிராண னதனா லதுமநோ
கோசத்தி னாலதுவி ஞாநமய மாங்கோச
மதனா லதுஞ், செப்புமாநந்தமய மதனினாற்
பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனாற் சேர்பூரி
தம்பஞ்சகோசங்க ளவையினாற் றிகழ் பஞ்ச
பூத நிறைவாந், தப்பலில் லவையினாற் பூரித்
த லுறுசகஞ் சகமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச்
சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிகத்
தாழ்வில்பூ ரித்தலுற்றுத், துப்புடைய நம்
மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலிலாத
வதனாற்சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வே
நிதஞ் சுகமுட னறிந்து கொள்ளே. 86

உடல் பொறிக டமின்மிகவும் விரிவ
தான வுட்கரணா திகட்குமந்த மேயுடைத்தா
யடருமந்தக் கரணாதி யாலு மெட்டி யறிய
வொணா விரிபஞ்சபூதங் கட்குந், திடமாயா
விசிட்டருக்குங்கால பேதந்தேசபே தங்களி
னா லந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே
யந்த.மின்றி யியல்சாட்சி யானநா மனந்த
னாமே. 87

அகிலவுங் நதசுத்த மதினொன்றி னுக்
கொன்ற தாம்பத்தி னொன்று குறைவா யல்
கியே சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடி
னையந்த மூலகோ,டிகல்தேவ பாகமும் மநு
டபா கமுமென்ன வெய்துபூ தங்க ளுடனே
யிழியதந் மமத்திமோத் தமமான பிரமன்
முத லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள், சுகஞாநி
யோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற
லுறு சீவ ராதி சொல்லீச னீறதாய்த் தார
தந்மியமொடு துலங்குவத் தியாவி னுந்தா,
னிகவில்சத் தாகார மாய்த்தார தந்மியம
தெய்தா மலெப்பொ ழுதுமே யிருக்கின்ற
சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ ச
மனைகுமே. 8௮

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்ட
னுக்கு மமர்தால தநுக் களவைக் கும்பூ
தங்க,ளதிட்டாந மவைக்குமதிட் டான மா
யை யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளிபோல
வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாமலுள
திட்டா நந்தவிர வொன்றில் லென்றே,

மதித்திடநிர்ணயம்பிறந்த வதனாற்சித்தாய்
வயங்கிடுநாஞ் சர்வாதிட் டாந மாமே. ௮9

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு ருத
வறி வானநா மேய கண்டன் நவிலுமற் றொ
ருயுத்தியுலகர்நிர் ணயமருகர் நணுபுத்த ராக
ம,த்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரம னரி
யீசராகமத் தவைபுராணத் தவைபார தத்த
வையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்ம
காண்டத், தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு
மூபநிடத மவைகளாற் கண் டித்தலா மவை
நிர்ண யஞ்செயறி யெமையொன்று கண்டி
க்கவாகாத தாலுமாக,வெவமிலுபநிடதத்தி
னதிதபிர மாணம்வே றில்தாதபடியினாலு
மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை மூடியாத 90
லாலும்யா மேய கண்டன்.

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சிந்ந
மாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவ ரொன்றி னுக்
கொன் றுறுபரிச் சிந்நமாய் நாலைந்து தத்
துவத் துடன்மிகத்தோற்று சூக்க, சரீரங்க
ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த்

தனக்குளாறு தத்வமா கப்பரிச் சின்னமாந் தூலத் தநுக்களிவை யைக்கு றித்துப், பரிச்சின்ன மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றி யபரிச் சின்ன மாய்ப் பனுமாயை யுறு வீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருமைக்கு றித்துப், பரிச்சின்ன மானவத னாலுமே நம் மிஞம் பரிச்சின்ன மற்ற தொன்று பன்ன வில தாலுமப ரிச்சின்ன னமெனப் பரிவி னொடு மறிகு வாயே. 91

தூபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த றூல தேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ் சொல்பூத மவைகளையு மொன்றை யொன்று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க ளவைகளையு மாபரித்த வீச னாலு, மாபரிக்கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவாகா மகா விருதனாகுந் தானே. 92

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டிடுஞ் சங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து சாட்சி

மாத்திரம தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென் றோர்வாய். 93

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம் போ லொருப டித்தாய்க், கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமாமிலட் சணத்தைச் சேர்ந்துறைகின்ற தாலே சாலநாம் பிரம மென்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய். 94

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரசகம் பனுநன்மை தீமை கேள்விப்படும்வேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்களுந்தா, மனகநவ தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தைமூன் றதனி னுங்காணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லாதவத்தையொன் றுன்றிவிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக்கண்டகாரி யாகவேயிற்ற படியாலெண்ணவே வேறென்று மூன்றுகா லத்தினு மெய்தவந்த துவு மில்லை, யுனமிகப் போனத மிலெனுமநுப வத்தினலொ

ன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள
பொருளென்னவே யநுதிநமு முளமதனி
லெண்ணு வாயே. 95

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்
கு மண்ணதே யுருவ மாபோன் மருவுலகி
னுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லானு
மின்ப, மயநம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்
சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வாங்மா
பின் னெருயுத்தி நாமெனன்ன மருவுரைக்
கூன்றுசோலா, யயலில்கரி யுருவேநமக்குற்
றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண்முனி
கலமரருலக திபர்பூ தாதிபதிவைசுவானர
ஞதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னெனுமு
ரைக் கூன்றுகோ லாக்கரிய தான நாமே
நண்ணியிடு மங்கங்கு கித்திக்கை யான்மிகவு
நவிலுசர் வாத்ம ஞமே. 96

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியா
வுங்கண்டதன தாகார மானதேபோ, லுனு
மவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்கு முறுகின்
றநமதுசத்தா காரமேதான், வினவியிடுமா

கார மான தாலும் விளங்குசத்தா காரமதை
விட்டு நாடிற், சங்கமுறு சகமதுவே யில்லா
தாலுஞ் சாருநா மேசர்வா கார ஞமே. ()

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றின
து தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின்
பகர்வன்ன வாச்சிரம மொடு சொர்க்க நர
காதி பல்தேச மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்தி
ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமையேழ
தாகவெணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதாநந்தமா
யிலகுநம் வடிவ தாலு, மயலொன்றி னுடை
யவுரு வலதாலு மொருகூடத்த னளவில்வே
ஷங்க டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யொன்
றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல் போலுஞ்,
சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னொருவனே
சுழலுசீ வீச சகமாத் தோற்றுபே தங்களா
யுறுதலா னுமிகச் சொல்லிடுமநேக ரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றி
னும் பயிலுமதி யொன்றலாது பகரிரண்
டல்லாது பேரலவு மவனவன் பார்வையிற்
றோற்று கணவி, பலவன்றி யொன்றுதல்

போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு ஞாளி
பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கனவி
னிற் பலவிதஞ் சகமி லகினும், பலவன்றி
யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்
தென்று மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ்
சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணம தாயே, பல
வான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினாற் பனு
சகத் தாகாரமேபலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி
தின்பமாய்ப் பகருநா மேக ருபன். 99

கனவபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்த
மாங் காணனவி லபர மார்த்தங் கார்மின்
னன் மற்றவைக ணிலையிவையி னாளடிமை
காயமனை மதலை வீடு, தநமுதலிவ் வுலகவஸ்
தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதி நிலை
யாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன
விவ்விதந் தாரதன் மியங்க ளாகப், பனுவீச
சீவசக முழுதுநன் குணரினே பரமார்த்த
மல்ல தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு
ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவா தல்போ, லனக
நாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மெமக் கழிவு

வந் தொருவஸ் துவுமாகுபர மார்த்தமா யுற்
றிடா தாலுநா மழிவில்பர மார்த்த னாமே. ()

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண் மற்ற
தன் றெனிலுலக மியாதெனிற் புரியி னர
வம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல
வெனிலரவு போலுறும் புரியி னரவப், பிர
மைவர லாமுலகு போலிரா நிரவயவ பிரமத்
தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா
தென்றிடிற் றான்சிவப் பிற்குவமை யற்ற
படிகத், துரையிரத் தப்படிக மென்பிரமை
போற்கசப் புக்குவமை யில்குளத்தை யுறு
குளங் கைக்குதென் றிடுபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா
ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா முலகி னுக்
குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி
யிலையதாற் பேசலுறும் வஸ்து நாமே. 101

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் பிரபஞ்சம் வாதி
கள் போதமாஞ் சங்கை யுலகைப்பெயர்த்தறி
வை யுறுவெனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்
த்துவிட வேண்டும் மென்னிற், றிரமில்சக

முளதாயி னொருவரெத் தநமதாற் றீராது
சங்கை சுகர்நற் றெட்சணா மூர்த்திமுதன்
முத்தரா லேசகந் தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத்
தருசகமின் ஞானமிலையெனிலவர்க ளாலிறந்
தற்றதே லுலகு தானுந் தயங்கலுட னிப்
போது றக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில்
லை யென்றே. சுருதியும ழித்திடச் சொன்
னதாற் சொப்பநத் துகளுலகி னுலகி லென்
றே துணிவுடன ழித்தலுல சில்ஞாந மாத
லாற் றுகளினு நிட்பிர பஞ்சன், 102

இயலுநா னுரூபம் வெகுரூப மாஞ்சங்
கை யிவையெலாம் பிரமமல்ல வென்னும்வா
க்கியத்தினு லுலகைத்து டைத்துமிக வேக
சித் துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலை
நிறுத் தப்பிரம மெண்ணும்வெகு ரூப மென்
ப தெவிதமெனில் வெகுவிதம் பிரிவுபெறு
நீரினு வினனொருவ னேய நேக, வயலுருவ
மேயென்ன விலகல்போல் வெகுரூபி யாயு
றும வித்தை யாலே யலகிலொரு பிரமமும்
வெகுரூப மேபோல வமரவே யிகல் தொ

ண்டு, சுயமாக வெகுரூப னென்பதுப சார
மாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிடு
மவித்தைதன் னைக்குறித் தென்றுநாந் துக 103
ளினுநா ரூபனே.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேக
மதன் பேதமோ டிந்திரியபேத, மீசர்களின்
பேதங்கள் சீவ பேத மெனத் தோற்று மாயா
காரியத்தினுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட்
டாந சித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம்மை
விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானு
மேபிரிவிலா வபேதனெனப் பேணுவாயே.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி
சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற லோட னேர்
கோண லாதியா விலகலுறு மநுடரொடு
நிகழ்தருப் பட்சி முதலாஞ், சருவமென் வி
சேஷங்களுட னுற்றவ் வடிவையுஞ் சாரதன்
னெருழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயி
லேக ரூபமாய் விபுவதாயத் தனிநிருவி சே
ஷமாபோற், பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்
விசேஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்க

டம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொடக்
கிலத சங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே,
யிரிவிலா துறுமென்று ரைத்தபடி யேயறி
ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவுமெம திடத் தில
கலென் றெணியநுப வித்தலா லியாயிநிரு
விசேஷ ணமே. 105

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத
த்து விதமாந் துவிதசக மிலகவினத் துவித
மென்பதெவிதம், புவியின் மரஞ் செடிகண்
முதலானதெலா முதித்துப்பூமியிலே யிரு
ந்துடவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை
களிற்றோன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யான
நமிலுதித்திருந்தே யழிந்துவிடலாலே, தவ
றிலறிவாந்தனைப்போற் பின்னையொருவஸ்
துத் தானிலதா தலினுமே யத்தொய்த
னுகும். 106

உண்மையறிவாநந்த நமையன்றி மற்ற
வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா மூலகுநினை வத
ணி, லுண்மையெனத் தோற்றின தங்நினைவு
பொய்யா னதனு லுள்ளின்மெய்போ லிலகு
லகும் பொய்யான தாலுந், தண்மையுலகுது
நான்குவபாவமுற லாலுஞ் சசா திமுதற்றிரி

பேதந் தமக்கிலதி னுலு, முண்மைசுகச் சிற்
பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மொருக்காலு 107
மிலதாற்சர் வாபாவ னுமே.

காலமொடு தேசவஸ்து திக்கு வன்
னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி,
லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றொன்றி லில்
லையென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின்
ற, சிலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்
கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவு
மே சர்வபரி புரணமாகத் தங்கலினுஞ் சர்வ 108
தோ முகனென் றோர்வாய்.

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலே
துரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நின துநாமவள
த்தினை மிகத்தொடுத்துத், தயகுமிம்மாலை
தன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் கேநின்,
புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனென் 109
றனையுங் காவாய்.

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115

ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாந தேசிகர்

திருவடி வாழ்க.

சர்வஞ் சிந்மயம்.